

Începând din 30 iunie, în Oradea și Bihor

Universitate fotografică de vară

Asociația Internațională „Euro Foto Art” organizează „Universitatea de artă fotografică de vară”, în parteneriat cu Asociația Națională a Grupurilor de Artă Fotografică din Ungaria și cu Muzeul Orașului Oradea. Asociația națională din Ungaria este membru oficial al Federației Internaționale de Artă Fotografică (afiliată la UNESCO).

La manifestare, care se bucură de patronajul Consiliului Județean Bihor și al Primăriei municipiului Oradea, vor participa peste 50 de artiști fotografi din Serbia, România și Ungaria. Universitatea va debuta sâmbătă, 30 iunie 2018, la ora 20.00, în sala de conferințe ale ONG-urilor din Cetatea Medievală Oradea. Participanții vor fi salutați de artistul fotograf Horváth Imre, președintele Asociației Naționale din Ungaria și de Ștefan Tóth, președintele Asociației Internaționale „Euro Foto Art”, respectiv vicepreședinte MAFOSZ. În continuare, prof. Dukrét Géza va prezenta municipiul Oradea. În cadrul primei serii, vor fi prezentate digiporame realizate de artistul fotograf orădean Ovi D. Pop, intitulată

„Oradea și județul Bihor”, respectiv „Peșterile din România - patrimoniu național”.

În cadrul Universității de vară, vor avea loc mai multe deplasări și excursii de creație în diferite zone pitorești ale județului Bihor: Băile 1 Mai, Băile Felix, Muzeul de Etnografie Beiuș, Peștera Chișcăului, Muzeul în aer liber „Flutur” din Chișcău, case muzeale din Diosig, Săcuieni, Galoșpetreu, Sălacea și Otmani.

Ziua de 4 iulie 2018 va fi dedicată activităților profesionale, în cadrul cărora o firmă de specialitate va prezenta cele mai performante aparate de fotografiat comercializate în România. În continuare, se va trece la discuții însoțite de proiecții de digiporamă, cu artiștii fotografi Kerekes István din Mosonmagyaróvár (HU), Lennert Géza din Novi Sad (SRB) și Máthé András din Debrecen (HU).

Seara, va avea loc lansarea albumului de artă fotografică al lui Dezső László din Gheorgheni, intitulat „Transilvania – perla Carpaților”, editată în patru limbi. Programul acestei serii se va încheia cu prezentarea filmului documentar de natură, intitulat „Lekvár” (Ursul/

A medve), premiat de două ori la Festivalul filmului de natură din Gödöllő. După prezentarea filmului, va avea loc o discuție liberă cu personajul principal al filmului fotograf de natură - Dezső László, din Gheorgheni, județul Harghita.

Participanții la Universitatea de vară vor avea posibilitatea să viziteze și să fotografieze o serie de obiective turistice din Oradea.

În cadrul Universității de vară vor fi vernisate și două expoziții de artă fotografică. Prima expoziție va fi alcătuită din 106 fotografii monocrom și color, realizate de participanții la Universitatea de artă fotografică de vară, care va fi deschisă duminică, 1 iulie 2018, de la ora 18.00,

în Galeria „Euro Foto Art”. A doua expoziție va fi vernisată miercuri 4 iulie 2018, la ora 11.00, în sălile de expoziții ale Muzeului Orașului Oradea - Complex Cultural. Pe simezele Colecției de Tehnică și Artă Fotografică „Ștefan Tóth István” vor fi expuse peste 120 de fotografii acceptate și premiate la ediția a XXXV-a a Salonului de artă fotografică MAFOSZ. În cadrul vernisajului va avea loc festivitatea de înmănare a premiilor și lansarea albumului Salonului. După terminarea ediției din acest an al Universității de artă fotografică de vară va fi organizată o expoziție itinerantă, care va fi vernisată în mai multe orașe din România și Ungaria.

■ L.I.

194 de ani de la nașterea lui Avram Iancu Manifestări culturale la Oradea

Societatea Cultural-Patriotică „Avram Iancu” - Filiala Oradea organizează duminică, 24 iunie, de la ora 13.00, la Oradea, o serie de manifestări dedicate împlinirii a 194 de ani de la nașterea eroului național Avram Iancu.

Ca de fiecare dată în cei 24 ani de activitate, Societatea Cultural-Patriotică „Avram Iancu” - Filiala Oradea aduce un omagiu celui care a fost supranumit „Crăișorul Munților”, Avram Iancu.

Programul se va desfășura duminică, 24 iunie, la bustul lui Avram Iancu din Parcul Traian, și va debuta la ora 12.30, cu primirea oficialităților. În continuare, între orele 13.00-14.00, va avea loc un ceremonial militar-religios, în memoria eroului național Avram Iancu și a martirilor Horea, Cloșca și Crișan.

Ceremonialul militar-religios se va desfășura după următorul program: salutul Drapelului de luptă; intonarea imnului de stat al României; Te Deum în memoria eroului național Avram Iancu, a martirilor Horea, Cloșca și Crișan și a celor 40.000 de români uciși în războiul civil din 1848-1849 în Ardeal; alocuțiuni; moment artistic; depunere de buchete și jerbe de flori; defilarea detașamentului de onoare. Manifestarea se va încheia la ora 14.00.

Activitățile sunt organizate în parteneriat cu Direcția de Dezvoltare și Implementare Proiecte și în colaborare cu Garnizoana Oradea și Liceul Ortodox „Episcop Roman Ciorogariu”

■ L.I.

Amintiri de la ziarul Crișana

Paradoxul. „Dați-mi o șansă!”

În partea a patra din cea de-a doua mea carte, *Către Sing*, se află un pasaj care sună cam așa: „Va veni o zi când vânzătorii de ziare/ (aluzie la „funcția” cu care m-a... gratulat alde I.L. la revenirea din pensia de boală – n.m.) îi vor pedepsi exemplar pe vânzătorii de ideal”; iar acum, se pare că acea zi tocmai a sosit: mă refer, desigur, la aceste „amintiri”, dar vreau să se știe că nu scriu privind în urmă cu acea mână care ar putea fi un reper, privind... exemplaritatea „pedepsei”.

Ba, dimpotrivă, trebuie să recunosc – ca o (cum să-i zic?) culme a culmilor, vârărea în „priza” energizării publicistice a unui paradox în toată regula: acela că, dacă nu așa fi suportat tot acel cortegiu de torturi și umilințe din partea celui care - cât am lucrat în „peștera” Corectură – domiciliu, pentru mine, pe strada Hienei, nu a Mimoszei (treceam cu mașina pe acolo, noaptea, la întoarcerea acasă), nu așa fi avut „materie primă” pentru cea mai importantă, zic-se, carte a mea, de care aminteam mai sus. Observați aici paradoxul cu pricina, care justifică, oarecum, adagiul conform căruia, de obicei,

în tot răul există și-un bine. Dar mă gândesc și la faptul că, poate, dacă ar fi știut (bănuț) fostul corespondent scânteios că tocmai din admirabilele sale chinuitoare șicane la adresa mea se va naște o carte mult lăudată de critica literară, s-ar fi purtat cu mine (zâmbiți, vă rog!) cu... cele mai catifelate mânuși, ba încă și cu un, hm, soi de drăgălășenie (ptiu pe tine, să nu te deochi!) fără cusur!...

Să depășim, însă, speculațiile și teoretizările și să trecem la faptele ca atare, cum ar fi, de pildă, reconstituirea dialogului aproape contondent dintre mine și redactorul-șef Petre Șandor, din chiar preția trecerii ziarului Crișana pe suport electronic, când computerele aveau să înlocuiască

acei mastodonți ai tehnicii tipografice, aflători în Întreprinderea Poligrafică de pe Calea Aradului. Aflasem că, de a doua zi, se va materializa, să zic așa, o reorganizare a ziarului, pe departamente, cu o rigoare a detaliilor, cum ar veni, care se vor regăsi, desigur, în noua casetă redacțională. Prin urmare, l-am „abordat”, pe la ceasurile amiezii, în incinta secretariatului, când tocmai voia să intre-n birou, pe redactorul-șef, convins fiind că un... recurs la o altă metodă (cu onor directorul „scânteios”) ar fi fost perdantă, din start. Mă gândeam și la faptul că, totuși, Petre era și el literat – publicase proză în revista Familia (semnată Petru Dorșan) - avea o anume sensibilitate în a discerne și cântări situațiile de relaționare interumană, mă rog, nu avea față de mine acea aversiune „ioanlazi-că”. „Petre, nu te supăra, ar fi posibil, în sfârșit, să lucrez în redacție, la secția de Cultură? Acum, cu noua organizare, cred că...” „Măi, nu știu cum să-ți spun, asta nu depinde doar de mine, sunt ceilalți din conducere, care nu te văd așa, cu...” „Ochi buni?” „Ai fost în pensia aia de boală, știu că ți-ai revenit, dar...” „N-ai încredere

că voi face față la Cultură? Pot să scriu orice, de la articol de orice natură, cronici, recenzii, reportaje, teren, nu cred că nu...” „Cum să-ți explic, măi, e dificil, tre’ să ai răbdare...” „De ce nu spui clar, omule, că nu vrei, că nu vrei, că nici nu suportați ideea să fiu redactor! Spune că nu-i așa, zi-mi verde-n față că nu-i așa?!” Omul mă măsura tacticos, din creștet până-n tălpi, apoi mă fixă cu duritate, inflexibil, parcă și-ar fi înfipt privirile alea de antracit lucios în pomeții mei, ca de poamă stafidită în vremea aia, a văzut că-l sfidez și că nu am de gând să mă uit în jos și, brusc, slobozi o ghiulea verbală: „Sandule, dau cu tine de pământ!” Instantaneu, am dat și eu drumul unei rafale cam de aceeași natură, care-a cam speriat... sexul frumos din secretariat, de n-or fi știut chiar și... urechile pereților: „Dă cu mine de pământ, dar dă-mi o șansă, sunteți obligați să-mi dați o șansă, una, nu mai multe, pentru că apoi, plec eu singur, dacă nu fac față!” A intrat în birou, trântind nițel ușa, în timp ce ecoul spuse-lor mele părea că mișcase, ușor, praful de pe lucruri...

Se pare că, vorba ceea, noaptea fusese un sfetnic bun, pentru că

a doua zi, în caseta redacțională, sub „Departamentul Cultură, În-vățământ, Tradiții” - șef departament Nicolae Brânda, la rubricuța Redactori figuram și eu, alături de Pașcu Balaci și Octavian Bologa. Ce și-or fi zis? Să-l vedem ce face cu „șansa”, nu-l ajută nici figura aia a lui, adică imaginea, aparențele, o să-și dea el singur, mai mult ca sigur, cu stângul în dreptul. ... Hm, hm ... dar nu mi-am dat, ba mai mult, am participat și la „Audiențele Crișanei” (voiam să demonstrez că sunt bun și la „social”) aproape în fiecare joi, când o echipă a ziarului se deplasa în câte-o comună a județului, pentru a scrie despre realitățile și faptele de la fața locului. Am intervievat peste 80 de primari, am scris sute de reportaje, articole, recenzii, știri etc. de-a lungul celor aproape șapte ani cât am fost redactor, am făcut parte din redacțiile revistelor de cultură „al cincilea anotimp”, „UNU” (a regretatului scriitor Ioan Țepelea) și „Cele Trei Crișuri”. Am mai publicat câteva cărți de versuri, iar din 2000, toamna, am devenit membru al Uniunii Scriitorilor din România.

■ Alexandru SFÂRLEA